

Metoda Klanzy- pedagogika zabawy

Metoda KLANZY to powtarzalny sposób organizowania spotkań, uwzględniających:

1. Nawiązywanie kontaktów prowadzącego z grupą i w grupie pomiędzy uczestnikami z wykorzystaniem zabaw integracyjnych. Dbłość o dobrą atmosferę – życzliwości, otwartości, akceptacji i szacunku dla każdego uczestnika spotkania.
2. Ustalanie zasad pracy w grupie i wprowadzanie ich po akceptacji przez wszystkich.
3. Celowe wykorzystywanie przestrzeni, zwracanie uwagi na estetykę otoczenia.
4. Tworzenie warunków do uczenia się przez działanie, przeżywanie, odkrywanie. Animowanie do rozwiązywania problemu za pomocą metod aktywizujących.
5. Dbanie o relaks, dobre samopoczucie uczestników i radosną atmosferę spotkań.
6. Wykorzystywanie tańca, ruchu, muzyki, zaskakujących sytuacji do wzmacniania energii lub odpoczynku i relaksu uczestników grupy.
7. Dbłość o przebieg procesu grupowego i stopniowanie emocji w każdym działaniu z wyraźnym początkiem i zakończeniem. Rzetelne wykorzystywanie czasu przeznaczonego na spotkanie.
8. Stosowanie informacji zwrotnych, zwracanie uwagi na znaczenie i umiejętność życzliwego przekazu własnych odczuć w danym czasie i miejscu. Podkreślanie dobrych cech i wskazywanie słabych nie w formie krytyki, ale informacji o spostrzeżeniach przydatnych do refleksji o tym, co warto zmienić.
9. Docenianie każdego włożonego trudu, nie zapominanie o podziękowaniach, 10. Wykorzystywanie różnych środków – prostych i łatwych do zdobycia, a umożliwiających twórcze działanie.

Źródłem inspiracji do powstania metody KLANZY była przede wszystkim pedagogika zabawy (Spielpädagogik), która jest symboliczną nazwą poszukiwań rozwiązań metodycznych, ułatwiających proces uczenia. Nawiązując do teorii psychologii humanistycznej i wyodrębniającego się z niej nurtu pedagogiki postaci (Gestalt), próbuje przełożyć założenia teoretyczne na propozycje sytuacji, w których uczestnik grupy może bez lęku rozwijać swoje najlepsze cechy. Celem pedagogiki zabawy jest dostarczenie prowadzącemu grupę rozmaitych pomysłów, umożliwiających mu świadomą, kreatywną, pobudzającą do twórczych rozwiązań pracę z uczestnikami grupy.

Pedagogika zabawy wykorzystuje urozmaicone propozycje, które mogą ożywić tradycyjne nauczanie:

- zabawy ułatwiające wejście w grupę, poznanie nowego otoczenia, poznanie imion, powierzchownych cech osób, z którymi rozpoczynamy naukę,
- zabawy rozluźniające, odprężające, wykorzystujące ruch, taniec, gest, likwidujące napięcie mięśni i napięcie psychiczne,
- zabawy ułatwiające wprowadzenie tematu, pozwalające poznać odczucia, doświadczenia, potrzeby i oczekiwania poszczególnych członków grupy,
- metody, określane czasami jako gry dydaktyczne, polegające na przedstawianiu określonych treści w formie zagadkowego problemu i poszukiwaniu rozwiązań według proponowanych reguł,
- gry dyskusyjne, polegające na analizowaniu określonego problemu z różnych stron, z włączeniem doświadczenia i dotychczasowej wiedzy uczestników,
- metody ułatwiające przekaz informacji zwrotnej, sygnalizujące indywidualną reakcję i odczucia poszczególnych uczestników,
- działania parateatralne – polegająca na wykorzystaniu gry z podziałem na role jako wstęp do omówienia problemu,
- zabawy umożliwiające samoocenę, poznanie własnej hierarchii wartości, własnych spontanicznych zachowań,
- zabawy integrujące dużą grupę, umożliwiające wszystkim wspólną, aktywną zabawę dla dużych grup, bez podziału na bawiących się i obserwatorów, bez ośmieszającej rywalizacji, przypadkowych wygranych i kilku zwycięzców.

Cele ogólne:

- wspomaganie rozwoju psycho- ruchowego dziecka

Cele szczegółowe:

- współdziałanie w zabawach z innymi
- doskonalenie umiejętności zachowania się bezpiecznie podczas zabaw i ćwiczeń
- rozwijanie aktywności ruchowej(zwinności, zręczności)
- stwarzanie okazji do poznania przez dziecko swoich możliwości ruchowych i emocjonalnych
- rozwijanie pomysłowości i inwencji twórczej oraz świadomości własnego ciała i przestrzeni

Wykorzystanie metody w praktyce - Nauczyciele realizują:

1. Zabawy z chustą animacyjną
2. Zabawy integracyjne, ruchowe (z dużą grupę, umożliwiające wszystkim wspólną, aktywną zabawę)
3. Zabawy muzyczno- ruchowe
4. Tańce do muzyki